

083. Zesde Limburgs dictee (auteur: Jean Spelmans)

Van bus en borrel

Geestesgenoten, laat mij in dit niemendalletje ten anderen male uitweiden over Hasselt, maar ditmaal over zijn exquisite sterkedrank en zijn diviene venussen.

Ah Hasselt, reuzeoord van pikketanissen en over-'t-ij-kijkertjes! Wis en waarachtig, Hasselt is niet de biotoop van asceet en teetotaller. Nee, het dankt zijn renommee aan jandoedel.

Alom in den lande instigeert zijn dum breugeliaans jolijt en rabelaisiaans vertier, echte Vlaamse kermis. Zijn neut modelleert de pineut tot een nietzscheaanse übermensch of tot een herculische, een heracleïsche durf- en doel.

In drukbezochte barretjes bijvoorbeeld realiseert onze jeneverbuik, ook geruggensteund door een schaar geëxalteerde evaatjes, de dwaaste apenkuren. En even later – nee, dat is geen larie en apekool – blijkt deze showlijder daar de bijdehandste speller. Met veel aplomb krast hij dan kattedelletjes vol met struikelblokjes als akte-examen, advocateborrel, gedachtegoed, ladekast, wiegelied of zegekruid.

Jeuïger nog, bij geruchte werd vernomen dat enkel een door Hasseltse borrels belegerd brein een systeem van gratis busvervoer kon concipiëren. Maar gelauwerd worde die net-niet messias, men richte een reuzenstandbeeld op voor die wakkere Hasselaar, die magnanieme pionier, al heeft hij van deze niet de sappeursbaard, die toch steevast met rode menie is opgeverfd.

Geëxtasieerd ook glijdt de allesbehalve misogynie Hasselaar op de sullebaan van de liefde. Wat een honden-en-apenspel! Maar dienaangaande is de Limburgse hoofdstad het Elysium. Legers lascieve hartenlapjes, hartenliefjes en -diefjes flaneren eeuwig op de boulevardjes of op de weinig weidse markt, een agora met de wijdte van een pierenbad, maar archibeminnelijk in zijn petieterigheid.

Die duifjes zijn perfecte producten van God in den hogen. Ja, het zijn angelieke najaden die magistraal de schoonheid incarneren. Natuurlijk vind je hier ook weleens capricieuze demi-mondaines. Vanuit hun demi-monde kwelen zij zoetgevooid sirenmelodieën en zij storten een knul in de cañons van de noodlottige liefde; als Erinyen versmachten zij hem in het imbroglio van een al te complexe erotiek.

Men hoede zich dus ook te onzent voor de curarepijlen van trouweloze circe's die insidieuze complotten smeden. Zich vermeiend in wijntje en trijntje resideert de Hasselaar in zijn hof van Eden. Affiene zielen, gideonsbende van de orthografie, als een empathische kastelein reiken wij u ten slotte een kruikje Smeets of Fryns. Skol. Prosit. Alaaf.

Hopelijk galoppeert uw steigerende bucefaal of uw knokig rossinantje gracieus over de oxers van deze dicteebarrage. Wie toch deveine heeft en met de billen bloot komt, hij bevroede de relatieve importantie van spelling en vinde, jawel, soelaas in de keil, die in deze stad u altijd beidt.